

/Haute Route du

In cordée bij de traversé en afdaling top Gran Serra, sneeuw, ijs en een 10-tal meter +35°

Skiën aan touw tussen de spalten van de Tribulazione gletsjer, niet altijd even gemakkelijk

Tijdens de eerste week van de paasvakantie stond oorspronkelijk Berner Oberland op het programma als afsluiter van het toerski seizoen. De condities zijn er echter minimaal: weinig sneeuw waardoor de sneeuwbruggen onbetrouwbaar zijn, veel wind waardoor het terrein ijzig is, grote verplaatsingen waarvoor dure liften moeten worden genomen ... Lorenzo, onze gids, stelt de Haute Route du Gran Paradiso voor als alternatief. Een voorstel dat enthousiast wordt onthaald!

Gran Paradiso

Afspraak op paaszondag om vijf uur in hotel Ruitor te Arvier, een aangenaam en gastvrij hotel. De eigenaar zet onze cava koud en biedt ons een tafel aan. We klinken op de tiende deelname van Mark aan de skitochten met Lorenzo. Op een sportieve en veilige week! Het avondmaal is à la carte in het nabijgelegen restaurant Le Clou. We laten ons goed verwennen vooraleer we aan de hutten-week-met-half-pension beginnen.

VAN VALNONTHEY (1667 METER) VIA GRAN LOSON NAAR RIFUGIO VITTORIO SELLA (2588 METER)

We parkeren de auto's in Valnontey en binden de ski's op de rugzak – de sneeuw begint pas boven de 2000 meter. We zijn niet alleen op pad. Het belooft deze week mooi weer te worden en er starten verschillende toerskiërs. We passeren een gezin op sneeuwvaketten, in een geruit hemd, kniebroek en een gehavende rugzak. Ook enkele steenbokken kruisen ons pad. We volgen de Alta Via van de Aosta vallei. Enkele meters onder de Pascieux (2101 meter) binden we de ski's aan. Mark voelt zich niet zo goed, we laten de groep verder gaan en blijven een poosje rusten op enkele rotsen. De steenbokken vragen zich af wat wij hier zitten te doen. Kort na de middag zijn we allen samen in de hut en vertrekt Lorenzo met enkelen naar de Col della Rossa (3195 meter). Niet lang daarna skiën ze voldaan naar de hut. De sneeuw is super!

RIFUGIO VITTORIO SELLA VIA GRAN SERRA EN COL DE GRAN NEYRON NAAR RIFUGIO CHABOD (2750 METER)

We zijn om zeven uur al op pad. Vandaag staat 1300 meter stijgen en 1167 meter dalen op het programma. Zonder problemen bereiken we de Loson gletsjer, honderd meter voor de col en de inklim naar de Gran Serra vervangen we de ski's door stijgijsers. De laatste 100 meter klimmen we over rots en ijs in cordée. Af en toe moeten we wachten op klimmers voor ons. Ook de eerste tien meter naar de Timorion gletsjer dalen we af in cordée. Normaal zouden we een couloir doorsteken om op ongeveer gelijke hoogte op de Gran Neyron gletsjer te komen. Er liggen veel stenen en de sneeuw is ijzig. Niet iedereen in de groep heeft de nodige skitechniek om in deze omstandigheden veilig beneden te komen. We laten de rotsen links liggen en dalen tot 2700 meter op de Gran Neyron gletsjer. We hebben een prachtig uitzicht op het Mont Blanc massief. We pauzeren even en kleven nadien de vellen aan onze ski's. De col lijkt nog ver en het is heel warm. Sommigen hebben zichzelf overschat ... of de tocht onderschat? Het is al laat in de namiddag wanneer we met de harseisen aan de laatste honderd meter spitzkehren beginnen.

*"OOK LORENZO IS NIET TEVREDEN.
WE WAREN MET DE ANDERE GROEPEN SAMEN AAN DE
GRAN SERRA, WAAROM ZIJN WE DAN NU ZO LAAT?
KLIMMEN IS BLIJKBAAR GEEN PROBLEEM,
MAAR DE SKITECHNIEK EN CONDITIE
VAN SOMMIGEN HEEFT HIJ OVERSCHAT..."*

In een rustig en toch vlot tempo naar de Colle dei Becci, genietend van de zon en het landschap

Op de col moeten we tussen de rotsen traverseren. Aangezien het vrij laat is en het lawine- en steenslag gevaar toeneemt, doen we de stijgijsers aan. We dalen in cordée tot op een veilige plaats. Niet iedereen is even vlug, waardoor er iemand bijna wordt gecastreed. Het eerste stuk op de Montandayne gletsjer moeten we kort bij elkaar in hetzelfde spoor skiën, daarna zoekt ieder zijn eigen spoor. De avondzon schijnt op de rotswand tussen de Herbetet en de Gran Paradiso, een prachtige gloed. Om acht uur bereiken we de Chabod hut. We moeten direct aan tafel, de huttenwirt is niet tevreden. Ook Lorenzo is niet tevreden. We waren met de andere groepen samen aan de Gran Serra, waarom zijn we dan nu zo laat? Klimmen is blijkbaar geen probleem maar de skitechniek en conditie van sommigen heeft hij overschat. De hut wordt gerenoveerd. De hygiënische omstandigheden zijn beneden alle peil. Gelukkig verblijven we hier maar één nacht.

RIFUGIO CHABOD VIA GRAN PARADISO NAAR RIFUGIO VITTORIO EMANUELE II (2775 METER)

We dalen met de stijgijsers tot op het plateau onder de hut. Daarna is het een eenvoudige klim op de ski's naar de zuidelijke col tussen de Montandeyne en Laveciau gletsjer. Het weer is prachtig en het landschap schitterend. Toch heeft Lorenzo beslist om met deze groep niet naar de top van de Gran Paradiso te gaan, want niet iedereen is in staat om de tocht tot een goed einde te brengen. We bevinden ons in een zone met veel spalten dus Lorenzo wil de groep niet splitsen. Hij laat de mogelijkheid open om de volgende dag een toppoging te ondernemen. We traverseren in cordée tussen de spalten naar de col. We hebben een indrukwekkend zicht op de noordwand van de Gran Paradiso. De sneeuw is redelijk te skiën. Piet en Stijn maken hun eigen spoor, wij volgen Lorenzo. Kort na de middag zijn we in de hut. Lorenzo en Stijn doen nog een tochtje naar de colle di Moncorvé en de Ciarforon, zevenhonderd hoogtemeters in meer dan een uur en op acht minuten weer beneden! Lorenzo, onze gids, stelt voor om de volgende dag met een beperkte groep naar de top van de Gran Paradiso te gaan. De laatste dag kunnen we afdalen naar Pont en met de bus terugkeren. De 'haute route' verderzetten, betekent twee lange dagen met aanzienlijk wat hoogtemeters. Ik overtuig Lorenzo om toch de haute route af te maken. Na een rustdag kan de groep deze tocht zeker aan. Bovendien zou het meer voldoening geven om de tocht af te werken! De top ... daar komen we wel voor terug.

RIFUGIO VITTORIO EMANUELE II VIA COLLE GRAN PARADISO EN COLLE DEI BECCI NAAR RIFUGIO PONTESE (2217 METER)

De ski's werden de avond voordien stapklaar gemaakt dus zijn we 's ochtends snel op weg. Vlot bereiken we de Col del Gran Paradiso (3345 meter). De sneeuw is goed en harseisen zijn niet nodig. De laatste vijfenzeventig meter lopen steil tussen de rotsen. Met onze stijgijsers staan we zo op de col: een eindeloos 360 graden panorama op de imponerende zuidwand van de Gran Paradiso. De sneeuw op de Noachetta gletsjer laat zich goed skiën en de hellingen zijn zacht. Wanneer we de gele doos, 'Bivacco Ivrea' (2770 meter), voorbij skiën, mogen de vellen terug aan. Langzaam stijgen we naar de Colle dei Becchi (2990 meter). Opnieuw zijn we toeschouwer van een indrukwekkend rots circus. Lang pauzeren we niet want de zon maakt de sneeuw zwaar. Om half twee mogen de schoenen uit. Rifugio Pontese is een gezellige hut met vriendelijke bediening en zicht op het Lago di Telesio – momenteel bedekt met sneeuw – en de Valle Piantanetto.

"MET ONZE STIJGIJZERS STAAN WE ZO OP DE COL: EEN EINDELOOS 360 GRADEN PANORAMA OP DE IMPONERENDE ZUIDWAND VAN DE GRAN PARADISO..."

Rifugio Pontese, een gelukkig gezelschap, tezamen met de andere groep aangekomen, tijd voor cappuccino of een pint!

RIFUGIO PONTESE VIA COLLE DEL TELESSIO NAAR LILLAZ (1620 METER)

Toeren met Pasen betekent nooit later dan zes uur aan de ontbijttafel. Onze laatste etappe gaat noordwaarts en via de Telessio gletsjer bereiken we de col. De sneeuw is hard maar het spitzenkehren gaat goed. De laatste meters gebeuren opnieuw op stijgijsers. Op de col staat er voor het eerst deze week een stevige wind. Vlug ombouwen en enkele meters lager, uit de wind iets knabbelen en drinken. De Mon Viso staat te blinken in de zon. De afdaling is plezierig, soms stijl dan weer glooiend. De sneeuw is niet perfect maar ook niet slecht. Er ligt sneeuw tot 1900 meter. De laatste driehonderd meter gaat het langs het wandelpad tot Lillaz. Deze vallei is voornamelijk gekend voor het ijswaterval klimmen. Lorenzo is met de twee andere chauffeurs naar Valnontey gelift en wanneer wij in Lillaz aankomen, staan de auto's klaar. Bij een frisse pint in Cogne overlopen we de geweldige week.

We sluiten de week af in hotel Ruitor met een gezegend avondmaal in restaurant Le Clou. Wanneer we nog een koffie willen bestellen, blijft dit niet meer mogelijk. De Aosta vallei kampt met watertekort en dus wordt iedere vrijdag van tien tot zes uur het water afgesloten. Ook tanden poetsen is er niet meer bij. ▲

Op weg van de Vittorio Sella hut naar de Gran Serra, nog heel optimistisch.

De col de Gran Neyron lijkt en is nog ver weg.

REISPERIODE

Wij maakten de tocht van 5 tot 11 april 2015.

VERVOER

Met de auto via de Mont Blanc tunnel. Afstand Antwerpen – Arvier telt 889 kilometer.

ACCOMMODATIE

Verblijf in hotel B&B Ruitor: www.hotelruitor.com

Verblijf in berghutten op het traject:

- Rifugio Vittorio Sella: info@rifugiosella.com
- Rifugio Chabod – info@rifugiochabod.com
- Rifugio Vittorio Emanuele – tel. +39016595920
- Rifugio Pontese – info@rifugiopontese.it

KAART

Kompas 86 Gran Paradiso/Valle d'Aosta 1:50000

MOEILIJKHEIDSGRAAD

Voor deze tocht moet je een goede fysieke conditie hebben en een prima skitechniek. Sommige dagen overbruggen we meer dan duizend hoogtemeters. Een goede conditie geeft de nodige energie om te genieten van de lange afdaling die volgt. Een goede skitechniek is belangrijker voor het behoud en het verdelen van energie over de ganse dag dan voor skitechnische moeilijkheden. Er zijn enkele steile passages maar voor het grootste deel zijn de hellingen niet bijzonder steil. De uitdaging is om je plan te trekken in alle soorten sneeuw en niet te veel energie te verliezen bij slechte sneeuw (natte sneeuw of korst sneeuw). Zelfkennis, weten wat je kan en niet kan, is minstens even belangrijk. Op regelmatige basis aan conditietraining doen en op de piste skitechniek oefenen kan daartoe bijdragen.

Haute Route Gran Paradiso versus Haute Route Chamonix – Zermatt

De haute route van de Gran Paradiso biedt misschien niet de gletsjerdoorsteken van de haute route Chamonix – Zermatt maar ze is zeker evenwaardig. De route biedt magnifieke vergezichten: in het noordwesten het Mont Blanc massief met de Dent du Geant, noordoost de Matterhorn, in het zuiden de Mon Viso en Monte Rosa en zuidwest de Vanoise met Grande Casse. De voldoening is minstens even groots als de panorama's.

De tocht werd georganiseerd in samenwerking met
Campo Base Travel & Holliday: info@campobase.travel